

ból'fa, „umflătură“, „bubă“ — în graiurile de vest. Etimol.: < rom. *ból'fă* 1° „umflătură“, 2° „gîlcă“, „amigdalită“, 3° „anghină“, „difterie“ (*Candrea*, 407, *Crânjală*, 217, *Rudnyc'kyj*, 168). În română probabil că e creație expresivă (*Ciorănescu*, 94). Var.: *gól'fa* (despre *g* < *v*, vezi § 22, pct. *e*); *bóvfa*, unde *v* se rostește *u* (vezi § 18), ceea ce se întîmplă uneori și cu etimol. *l* (*Ist. gram.*, 167—169, § 48).

bostán „dovleac alb, lunguiet“ — în graiurile bucovinene. Etimol.: < rom. dial. *bostán* „dovleac“ (*Kalužniacki*, 12, *Scheludko*, 127, *Crânjală*, 218, *Rudnyc'kyj*, 181); cf. și *ALR*, s.n., I, h. 198 „dovleac turcesc“ (s-a răspuns *bostán* în Moldova și estul Transilvaniei).

bóta „bită ciobănească“ — în graiurile transcarpatice. Etimol.: < rom. *bótă* „id.“, cunoscut în Moldova, Transilvania, în Carpați; cf. magh. *bot* „id.“ (*Dzendzelivs'kyj*, *Izoglosy*, 17, *Candrea*, *Dicț. lb. rom.*, 165).

botěj „turmă de oi“, „turmă de porci“, „cîrd de rațe“ și chiar „grup de copii“ — în graiurile carpatice (*Želechowski*, 51, *Hrinčenko*, 90, *Vincenz*, 715, sensul 1°, *Dzendzelivs'kyj*, *Ovcevod. leksyka*, 122—123). Etimol.: < rom. *botéi* „turmă de oi“, fără etimol. (*Kalužniacki*, 13, *Scheludko*, 127, *Rudnyc'kyj*, 184, *Dzendzelivs'kyj*, *op. cit.*, *ibid.*). În română *botéi*, *boteiăș*, *boteiuiș* s-a notat în p.c. 219, 250, 260, 272, 280, 316, 349, 353, 362, 520, 537, 574 (*ALRM*, s.n., I, h. 265, „botei“), așa că negarea categorică a existenței acestui cuvînt în română (*Crînjală*, 230) era neîntemeiată. Var.: *butěj*, *butēja* (*Želechowski*, *ibid.*, *Dzendzelivs'kyj*, *ibid.*); despre *u* < *o*, vezi § 14. Derivate: *botěišče* „botei mare“, *botějčyk* „botei mic“ (*Dzendzelivs'kyj*, *ibid.*), *butėjiti* „a amesteca oile pentru a forma o turmă“ (*Želechowski*, *ibid.*).

bot'úk, vezi *butúk*.

bóvfa, vezi *ból'fa*.

bovhár' „pastor de vite cornute mari“ — în graiurile bucovinene și huțule (*Hrinčenko*, 78 *Vincenz*, 715. Etimol.: < rom. *bouár* (probabil prin mold. *bouár'*) < lat. *bo(v)arius* „id.“ (*Kalužniacki*, 12, Șăineanu, *Istoria*, 274, *Candrea* — *Densusianu*, 24, nr. 171, *Scheludko*, 127, *Šarovol's'kyj*, 55, *Crânjală*, 432, *Rudnyc'kyj*, 157, *Žylko*, 96, *Dzendzelivs'kyj*, *Izoglosy*, 18, *Rosetti*, V, 119). Var.: *bovhár* „id.“ (*Želechowski*, 35).

bovhárka „ocol pentru vite“ — în graiurile bucovinene și huțule (*Hrinčenko*, 78). Etimol.: derivat cu suf. *-k-a*, de la *bovhár'* (vezi) < rom. *bouár*.

bracár 1° „manșetă la cămașă“ — în graiurile huțule, nistriene, precum și în graiurile de stepă de pe malul stîng al Dunării de jos (*Hrinčenko*, 95, *Dejna*, 123, *Zavorotna*, 24); 2° „brățară de argint“ — în regiunea Odesa (*Horbatsch*, II, 7). Var.: *brejcára* „inel de fier cu care se fixează un cîrlig de suportul său“ — gubernia Ekaterinoslav sau Harkov (*Hrinčenko*, 96). Etimol.: < rom. *brățără* „id.“ < lat. *brachiale* (*Candrea*, 402, *Candrea* — *Densusianu*, 25—26, nr. 180, *Scheludko*, 127, *Rudnyc'kyj*, 197), prin rom. dial. *brațără*. Despre rom. *-ă* > ucr. *-a*, vezi § 29.

br'a(d)zún „nume de berbec de o anumită culoare“ — în graiurile transcarpatice (*Dzendzelivs'kyj*, *Vivčars'ka leksyka*, 108). Etimol.: < rom. *brecz* < sl. de sud *brězъ*, cu suf. *-ún*, ca și în alte cazuri similare (cf. *vaklešún*).